

ΒΑΚΧΙΚΟΝ.

Τὸ καλλίτερον ἐξ ὅλων τῶν ποτῶν εἶναι ὁ οἶνος
 εἶν' ἐκστίνος,
 ὅστις τὴν ψυχὴν ποτίζει, ὅστις τὴν ψυχὴν εὐ-
 καὶ δὲν μένει, [φραίνει
 εἰς αὐτὴν οὐτ' ἔχνος λύπης, οὐτε ἔχνος δυστυχίας
 κί' ἀπὸ ἐν ποτῆρ' εἰς ἄλλο νέας φέρει εὐτυχίας.
 Φέρε πίνωμεν τὸν οἶνον νὰ μεθύσωμεν καλὰ,
 καὶ νὰ εἰπώμεν τραγούδια εἰς τὸν Βάκχον
 [μας πολλά:
 ὅς' ἀξίζει ὁ καλὸς οἶνος τὸ βιβλίον δὲν ἀξίζει,
 δι' αὐτὸ ὁ οἶνοπότης δὲν διαβάξει ἀλλὰ στήξει

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΕΙΟΝ.

(Κατὰ Ἰουλιανὸν τὸν Αἰγύπτιον).

Πλέκων στέφανον ἐκ βόδων
 Εὐρον εἰς αὐτὰ ἐξαίφνης
 Τῆς Κυθήρης τὸν υἱόν·
 Τὸν λαμβόνω εἰς τὰς χεῖρας
 Καὶ τὸν ῥίπτω, φίλοι, αἶφνης
 Εἰς ποτήριον κενόν.

Μὲ καλὸν ἔπειτα οἶνον
 Τὸ ποτήριον γεμίζω
 Καὶ τὸ πίνω ἐκ μιᾶς·
 Ἀλλὰ τώρα μίαν φλόγα
 Νὰ αἰσθάνωμαι ἀρχίζω
 Εἰς τὰ βάθη τῆς καρδιάς.

Ο ΚΟΣΜΟΣ.

Ὁ κόσμος εἶναι μάταιος, εἶν' ἓνα παραμῦθι,
 τίποτε δὲν μὲ πείθει,
 Ὅτι ὁ λόγος μου αὐτὸς δὲν ἔχει ἀληθείας,
 Καὶ ὅτ' ἡ γῆ δὲν εἶναι αὐτὴ γεμάτη δυστυχίας!
 Κι' ἂν ἔχῃς χρήματα πολλὰ εἶσαι δυστυχί-
 [σμένος,
 Καὶ ἂν δὲν ἔχῃς χρήματα πεθαίνεις πει-
 [νασμένος.
 Φοβεῖσ' ἂν ἦσαι ἐγγαμος, πολλὰ κακὰ φοβεῖσαι
 Ἄν μένῃς πάλιν ἄγαμος, ἂν κούτσουρο θά
 [ῇσαι.

Σηκώνεσαι κάθε πρωὶ, προσμένεις νὰ νυκτώσῃ,
 Νυκτώνεις, κί' ἀνυπόμονος εἶσαι νὰ ξημερώσῃ.
 Ἐνδύεσαι, ἐκδύεσαι, κοιμάσαι, βογγαλίζεις,
 Τὴν ἐπιούσαν τὰ αὐτὰ ἀπ' τὴν ἀρχὴν ἀρχίζεις.
 Δὲν εἶν' λοιπὸν ἀνόητον ὁ κόσμος παραμῦθι,
 Ἡ μάλλον ἐν ἀνάλατον κί' ἄνοσον κολοκύθι.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ.

Εἰς τὴν ἔρημον πλανῶμαι
 Κ' ἔχω μόνον σὺντροφόν μου.
 Μαῦρον δάκρυ καὶ πικρὸν,
 Κι' ἂν ἐνίοτε κοιμῶμαι,
 Ἐχω ὡς παρήγορόν μου
 Τ' ὄνειρον τὸ μοναχόν,
 Ὅπου φαίνεσ' ἐνδυμένη
 Μ' ἐνδυμα λευκῆς μετάξης
 Καὶ μὲ πτερούγας χρυσαῖς,
 Κι' ὅτι πλέον δὲν σοὶ μένει,
 Εἰμὴ μόνον νὰ πετάξῃς
 Σ τῶν ἀγγέλων τὰς μονάς.
 Ἐτοιμος νὰ σὲ ἀρπάξω,
 Τεῖν' ὁ δυστυχῆς τὴν χεῖρα
 Καὶ μ' ἐκεῖνο ἐξυπνῶ.
 Τότε θέλω νὰ φωνάξω,
 Ἀλλὰ ἡ σκληρὰ ἡ μοῖρα
 Μ' ἀπαντᾷ μὲ τὴν ἐλπίδα.

Ἡ ΤΥΧΗ.

Ὅταν ὁ Θεὸς θελήσῃ
 Τὸν θνητὸν νὰ εὐτυχίσῃ,
 Δύναται εἰς μίαν ὥραν
 Καὶ τὴν τύχην του ν' ἀλλάξῃ
 Καὶ αὐτὸν νὰ τὸν πετάξῃ
 Σ τῆς Ἑδέμ τὴν θείαν χώραν.

Ὅταν ὅμως παραβλέπῃ,
 Καὶ τὰ δάκρυα δὲν βλέπῃ,
 Τότε εἶναι δυστυχία
 Εἶναι ὀφθαλμοὶ βρεγμένοι,
 Τότε φαίνεται ἐνδυμένη
 Μὲ τὰ ῥάκη ἡ πενία!